

Uanset den foreslåede ændring af § 59, stk. 4, som indebærer, at ordene »der ikke forekommer i vildtlevende tilstand her i landet« udgår, vil miljøministeren fortsat kunne fastsætte regler om sådanne arter af vilde pattedyr og fugle. Om baggrunden for regler af denne karakter henvises i øvrigt til bemærkningerne i Folketingstidende 1977-78, tillæg A, sp. 2643 ff og 1983-84, tillæg A, sp. 1581 ff.

Den foreslåede udvidelse indebærer således, at der kan fastsættes regler af den i § 59, stk. 2, nævnte karakter for *alle arter* af vilde pattedyr og fugle, men ikke for de *individ*er, som findes i den danske natur eller hidrører fra denne, idet disse umiddelbart er omfattet af loven om jagt- og vildtforvaltning.

Baggrunden for udvidelsen er især at tilvejebringe hjemmel for at kunne kontrollere eller forbyde de i § 59, stk. 2, omhandlede transaktioner, også ud over hvad der følger af reglen i § 60 b, stk. 2, for *alle arter af dyr* (og planter) i det omfang, de er fredede *dels* i oprindelseslandet, *dels* her i landet ved bestemmelser i medfør af enten § 59, stk. 1, eller efter loven om jagt- og vildtforvaltning.

Med hensyn til arter af pattedyr og fugle, der findes vildtlevende også her i landet, og hvor de her beroende vildtlevende individer er omfattet af loven om jagt- og vildtforvaltning, vil reglerne blive fastsat efter forhandling med Landbrugsministeriet. Forslaget tilsigter således ikke ændringer i denne lovgivning, men alene at forbedre mulighederne for en koordineret administration af reglerne om kontrol med bl.a. indførsel af vilde dyr (og planter).

For så vidt angår dyr (eller planter), der er *fredet i oprindelseslandet*, bemærkes, at Skov- og Naturstyrelsen i flere tilfælde – i forbindelse med kontrollen af overholdelsen af de eksisterende regler – har konstateret, at især visse arter af vilde fugle, padder og krybdyr indføres og gøres til genstand for erhvervmæssig udnyttelse her i landet, uanset at de er totalfredede og/eller undergivet udførselsforbud i oprindelseslandet.

Hvis sådanne dyr ikke er truet globalt eller i det mindste i en række lande, er de normalt heller ikke omfattet af Washington-konventionens lister og dermed beskyttet af reglerne vedrørende denne konvention, jf. bemærkningerne herom til forslaget til ændring af § 59, stk. 2. Der har derfor ikke i naturfredningsloven hidtil været hjemmel til at gribe ind overfor de i § 59, stk. 2, nævnte transaktioner med den slags dyr, hvis det drejede sig om arter af pattedyr og fugle, der findes vildtlevende her i landet. Ændringsforslaget vil skabe den fornødne hjemmel herfor og dermed for tilvejebringelsen af regler af tilsvarende karakter som de, der i den omhandlede henseende

gælder eller påtænkes gennemført i flere andre lande (f.eks. henholdsvis USA og Canada).

Det bemærkes, at Skov- og Naturstyrelsen som følge af det internationale samarbejde vedrørende naturbeskyttelse og især administrationen af Washington-konventionen har et rimeligt kendskab til artsfredninger og bestemmelser om forbud mod udførsel af vilde dyr og planter i andre lande. Hertil kommer, at forskellige internationale overenskomster som f.eks. Den Europæiske Naturbeskyttelseskonvention (Bern-konventionen af 19. september 1979 om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder, jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 84 af 1987) og Bonn-konventionen af 23. juni 1979 om beskyttelse af migrerende arter af vilde dyr (jf. Udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 83 af 1987) indeholder lister over vilde dyr (og planter), der er totalbeskyttede og i et vist omfang undergivet omsætningsforbud i de lande, som har tiltrådt konventionerne.

Der vil naturligvis først og fremmest være behov for at forbyde erhvervmæssige aktiviteter, men af bevis- og kontrolmæssige grunde kan det blive nødvendigt at udstrække forbudet til også at omfatte andre af de transaktioner, der er omtalt i § 59, stk. 2, f.eks. indførsel og udførsel, uanset at dette sker i privat øjemed. Efter den foreslåede bestemmelse er der også hjemmel til at fastsætte regler af den nævnte art for dyr (og planter), der hidrører fra Grønland eller Færøerne, først og fremmest på grund af de totalbeskyttede arter, der findes dér, men ikke i Danmark.

Med hensyn til regler om kontrol eller forbud mod de i § 59, stk. 2, opregnede aktiviteter for så vidt angår dyr (eller planter), der hidrører fra udlandet og taget lovligt fra naturen dér, men som er *artsfredede her i landet*, bemærkes, at det kan virke stødende, når der, som det hidtil har været tilfældet, lovligt kan foregå en mere eller mindre erhvervmæssig handel med sådanne arter og disse endog kan indføres og herefter udføres til andre lande, hvor arterne ligeledes er fredet. Hertil kommer endvidere, at så længe sådanne aktiviteter er lovlige, er mulighederne for omgåelse af de nationale fredningsbestemmelser betydeligt større.

Endelig bemærkes, at Danmark i henhold til visse internationale overenskomster og lignende i et vist omfang er forpligtet til at forhindre handel og lignende med disse arter, også ud over hvad der følger af Washington-konventionen og rådsforordningen herom (EØF) nr. 3620/82 af 3. december 1982. Dette gælder især efter Rådets direktiv (EØF) nr. 409/79 af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle, idet der efter dette direktivs artikel 6 gælder et generelt forbud